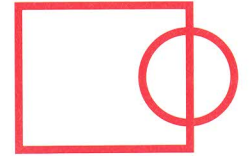

Chinezen

*“Konden we ze maar
wat langer houden”*

in

Leuven

Aan Nederlanders geen gebrek aan de Vlaamse universiteiten en hogescholen. Maar ook het aantal Chinezen nam de laatste jaren behoorlijk toe. Waarom komen ze uitgerekend naar België, en hebben wij ook iets aan hun knowhow?

Aan de KU Leuven zijn ze met 511, en dat maakt de Chinezen – na de onvermijdelijke Nederlanders – veruit de grootste groep van buitenlanders. Ook de Groep T-hogeschool trekt veel Chinese studenten aan. Van al de ingenieursstudenten komt 20 procent uit het buitenland. Daaronder 60 tot 70 procent Chinezen. Maar hoe komen al die Aziaten toch in Leuven terecht?

Bij Groep T is het eenvoudig. Het selecteert zelf de studenten uit de partneruniver-

siteiten en zorgt dus zelf voor de Chinese instroom. De hogeschool noemt dat een strategische beslissing. 'Wij zijn ervan overtuigd dat het voor een Vlaamse ingenieursstudent een meerwaarde is om tijdens

Groep T ontwikkelde een speciaal diploma-programma voor de Chinese studenten. 'We hebben met de partneruniversiteiten in China een overeenkomst die bepaalt dat de studenten eerst twee jaar in China

Verenigd Koninkrijk en Australië. 'Ons onderzoek is van een goede kwaliteit en als je het vergelijkt met de Angelsaksische landen is het nog behoorlijk goedkoop', zegt Polet.

'België is een van de goedkoopste landen om te studeren'

Dinox Wang is 22 jaar en heeft een bachelor in Material Science and Biochemical Engineering van de Zhejiang University of Technology. Hij studeert op dit moment aan de KU Leuven voor een masterdiploma in moleculaire en celbiofysica. Dinox kreeg geen beurs van zijn universiteit en moet op eigen kosten zien rond te komen. Hij getuigt.

'Om hier te kunnen studeren, moest ik me inschrijven in een uitwisselingsprogramma van mijn universiteit. Voor mijn bachelordiploma betaalde ik het inschrijvingsgeld van de KU Leuven en 3000 euro per jaar dat ik hier verbleef, omdat ik een niet-Europese student ben. Een bachelor in China duurt vier jaar, dus heb ik twee jaar daar gestudeerd en twee jaar hier. Toen ik afstudeerde, kreeg ik 2000 euro terug van mijn universiteit, als deel van de overeenkomst. Ik moest wel mijn eigen kost en inwon betaalen.'

'Om mijn masterdiploma hier te behalen, hoefde ik alleen nog het inschrijvingsgeld van de KU Leuven te betalen. Mijn ouders steunen me wel

financieel vanuit China, maar ik werk ook. Vorige zomer werkte ik bij Procter & Gamble en nu doe ik via e-mail vertaalwerk voor de Litouwse overheid.'

'De KU Leuven vraagt bij het begin van elk academiejaar aan elke niet-Europese student een voorschot van 7440 euro. Elke maand krijgt de student dan 620 euro op zijn rekening teruggestort. Als je in het begin van het jaar het bedrag niet kunt betalen, mag je hier niet studeren.'

'België is een van de goedkoopste landen om te studeren. Vergeleken met de Verenigde Staten of het Verenigd Koninkrijk hebben België en Duitsland bijvoorbeeld veel lagere inschrijvingskosten. Ik wil graag in Europa blijven. Een doctoraat behalen lijkt me erg fijn en daarna wil ik een job zoeken in België of toch in het noorden van Europa – al is Scandinavië me iets te koud. Hier is er meer vrijheid en minder censuur. In mijn thuisstad in China wisten maar vijf mensen dat ik homo ben. In België kwam ik gewoon uit de kast en niemand heeft er problemen mee. Studenten in Leuven zijn heel ruimdenkend. Dat ik homo ben, heb ik nog niet eens aan mijn ouders verteld. Maar dat ga ik wel doen, over tien jaar misschien.'

vervolledigen, vervolgens hier in het tweede fasejaar beginnen en nog eens twee jaar studeren. Wanneer ze afstuderen, krijgen ze een bachelordiploma van Groep T én een diploma van de universiteit in China. Dat noemen wij het twee-plus-twee-programma', zegt Polet.

Maar wat drijft de Chinese student om voor Vlaanderen te kiezen? 'De Chinese jongeren zijn met zo velen, waardoor ze zich moeten onderscheiden van de rest. Dat doen ze meestal door een extra masterdiploma of een doctoraat te behalen in het buitenland',

aldus Polet. De Chinese studenten richten zich de laatste jaren meer op Europa, als alternatief voor de Verenigde Staten, het

Een vaak gevoerde discussie over buitenlandse studenten, en dan vooral over de Nederlanders, is dat ze hun diploma op kosten van Vlaanderen zouden behalen – na hun opleiding keren ze namelijk meteen terug naar Nederland. Dat ligt volgens Bart Hendrickx, hoofd academische diplomatie aan de KU Leuven, anders bij de Chinezen: 'Het aantal Nederlanders is drie keer zo groot als het aantal Chinezen – we praten dus over een andere grootteorde van kosten. En in tegenstelling tot de Nederlandse studenten, die vaak al binnenstromen in onze basisopleidingen, komen de Chinese studenten ons onderzoek na de opleiding wél versterken.' De KU Leuven heeft momenteel al programma's lopen met Tsinghua University-Beijing, Peking University, Shanghai Jiao Tong University, Fudan University in Shanghai en East-China Normal University en wil nog nauwere banden aangaan. 'We zoeken vooral studenten die internationaal willen werken en daarvoor de nodige kwaliteiten hebben', zegt Hendrickx. Voor kennisroof hoeft de Leuvense universiteit volgens hem niet te vrezen. De Chinezen komen hier niet om te spioneren: 'Zij staan op het vlak van onderzoek, zeker aan de topuniversiteiten, even ver als, zo niet verder dan wij. We werken op een gelijke basis samen en kijken waar onze belangen liggen.'

zijn opleiding met Chinezen samen te werken aan projecten', vertelt Wim Polet, directeur International Office bij Groep T.

De Chinese kennis is bovendien erg gewild in Belgische bedrijven. Maar kunnen we de Chinese afgestudeerden ook daadwerkelijk hier houden? Volgens Bart Hendrickx hebben de Chinese studenten niet veel keuze: 'Vaak zijn ze verplicht om naar China terug te keren. Ook de wettelijke omstandigheden laten het niet zomaar toe om te blijven, tenzij ze een concreet werkaanbod hebben.' Hendrickx pleit daarom voor meer flexibiliteit: 'Als we die hoogopgeleiden hier wat langer kunnen houden, zou ons dat fel vooruit kunnen helpen.'

VIJF BEURSSTUDENTEN PER JAAR

En wat met studenten uit het Land van het Midden die niet over de centen beschikken om hier te komen studeren? Bij hogeschool Groep T kunnen Chinezen een beurs krijgen, maar eenvoudig is het niet. 'Er zijn maar vier studenten per jaar die een volledige beurs krijgen', legt Polet uit. 'Daar zijn wel wat voorwaarden aan verbonden. De studenten moeten goede punten behalen, uit een minder ontwikkeld gebied van China komen, en hun financiële situatie moet eerder beperkt zijn. Ook is het de afspraak dat ze na hun studie terug naar hun moederland gaan. Ook de Chinese Scholarship

Council sponsort een deel. Die betaalt het vliegtuigticket van China naar België.'

C.Z. is een van de Chinese studenten met een beurs. Zonder die beurs zou hij onmogelijk in België kunnen studeren, en nee, hij wil niet met zijn volledige naam in Knack. C.Z. is 23 jaar en komt van de Southwest Jiaotong University. 'Ik betaalde een voorschot van ongeveer 2500 euro om twee jaar te kunnen blijven. Aangezien ik nog een masterdiploma wil behalen, mag ik nog een jaar langer blijven. Van Groep T krijg ik 600 euro per maand voor mijn huur en mijn onderhoud. Daarnaast betaalt de hogeschool elk jaar mijn inschrijvingsgeld. Na drie jaar is het de bedoeling dat ik terugga naar China. Doe ik dat niet, dan krijg ik mijn voorschot niet terug. Daarbovenop moet ik al het geld dat Groep T in mij heeft geïnvesteerd terugbetalen. Dat is de 21.600 euro die ik over de drie jaar heen heb gekregen voor mijn dagelijkse kosten, maar ook drie keer het inschrijvingsgeld voor mijn studie.'

Bart De Moor

'China wil zichzelf promoten in het Westen.'

STRENGE VOORWAARDEN

'De KU Leuven heeft verschillende manieren waarop het de Chinese studenten in België financieel kan helpen', zegt Bart De Moor, vicerector internationaal beleid aan de KU Leuven. 'Er zijn onderzoeksbudgetten waar doctoraatsstu-

denten aanspraak op maken als ze aan een project komen werken. Studenten die voor een korte tijd in Leuven verblijven, krijgen ook een beurs van de universiteit – maar dan spreken we maar van een aantal weken of maanden.'

'De vijf universiteiten waarmee we in contact staan, werken met een eigen systeem. De studenten van die scholen krijgen een beurs van de Chinese Scholarship Council. Die beurs bedraagt tussen de 1200 en de 1300 euro per maand, en kan alleen verkregen worden op voorwaarde dat de student naar China terugkeert. Ik heb gehoord dat dit een nogal streng toegepaste voorwaarde is. Tot twee jaar geleden bedroeg die beurs maar 800 euro per maand. De KU Leuven paste toen 400 euro bij voor elke student, aangezien we hadden berekend dat het een student rond de 1200 euro kost om hier te studeren met alle kosten inbegrepen. Het Chinese Departement van Onderwijs biedt bovendien ook beurzen aan de KU Leuven. Studenten kunnen in China een opleiding volgen op kosten van de Chinese staat. Vaak zijn dit studenten sinologie. Op die manier wil China zichzelf promoten in het Westen.'

